

[Elmquist.]

ligt understreget, at de ved dette Stykke indførte Regler angaaende Deltagelse i Krig, som Danmark er indviklet i, kun gælder fremtidige Forsikringer, kunde man efter min Mening modsætningsvis slutte, at de i 2det Stykke anførte Regler skal gælde ogsaa for tidligere tegnede Forsikringer. Dette kan vi ikke rigtig tænke os skulde være Tilfældet, i hvert Fald ikke paa de skærpede Betingelser, der foreslaas i § 24, 2det Stykke. En Forsikringspolice er jo en Kontrakt, der er indgaaet mellem to Parter, og den kan den ene Part vel næppe ensidigt ændre.

Ændringerne i § 24, 2det Stykke, er i flere Henseender skærpende. Det gælder f. Eks. med Hensyn til Retten til at paalægge Tillægspræmie, foruden som nu for aktiv Deltagelse i fremmed Krig, fremtidig ogsaa for Nonkombattanter, en Ændring, der vil medføre, at f. Eks. de faglige Arbejdere, som eventuelt rejser til Finland for at dyrke Jorden eller udføre andet civilt Arbejde, eller den, der foretager en Forretningsrejse til et Omraade uden for Danmark, hvor Risikoen er forøget paa Grund af Krigstilstandene, kan paalægges Tillægspræmie, selv om Forsikringen er tegnet før dette Lovforslags Ikrafttræden som Lov. Disse har hidtil været fri for Tillægspræmie, men skulde altsaa efter Forslaget — hvis det er rigtigt, at § 24, 2det Stykke, omfatter ogsaa tidligere Forsikringer — fremtidig betale Tillægspræmie. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Finansminister, om § 24, 2det Stykke, skal have tilbagevirkende Kraft, idet jeg gentager, at vi ikke finder dette rimeligt.

Maa jeg endelig angaaende § 24, 4de Stykke, bemærke, at man har ændret Bestemmelsen om, at Undladelse af at anmelde de nævnte Fareforøgelser og betale Tillægspræmie kan medføre, at Statsanstalten kan nægte at udbetale Erstatning, til det positive, at Erstatning bortfalder. Det er naturligvis en mindre Ting, men jeg vilde synes, det var rimeligt, at man bibeholdt den nugældende Regel, hvorefter Statsanstalten i visse Tilfælde, hvis der gør sig særlige Forhold gældende som Undskyldning for, at man ikke har anmeldt disse Forhold eller ikke betalt Tillægspræmie, alligevel kan give Tilladelse til Forsikringens Udbetaling. Det kan Statsanstalten ikke efter den Formulering, det paagældende Stykke i § 24 nu faar, idet der positivt staar, at i saa Tilfælde bortfalder Statsanstaltens Forpligtelse til at betale Forsikringen.

Det er de vigtigste Bemærkninger, jeg har at gøre til det foreliggende Lovforslag. Yderligere foreslaas nogle Ændringer til Regelen om Folkeforsikring, men disse Regler er saa udprøvet tekniske, at jeg finder det naturligt at drøfte dem i Udvalg.

Maa jeg endelig bemærke, at jeg fuldt ud kan tiltræde de til § 27 foreslaaede Ændringer, der gaar ud paa at formindske, om jeg saa maa sige, Incitamentet eller Lysten til at tegne Livsforsikringer med Indskud een Gang for alle, naar Hensigten er at optage Laan umiddelbart efter Tegningen for derved at opnaa skattemæssige Fordele. Det er ingen Hemmelighed, at der af visse Selskabers Agenter er drevet en meget stærk Agitation det sidste Aar for Tegning af saadanne Forsikringer. Fra Statsanstaltens Side er der holdt stærkt igen og nærmest over for Statsanstaltens Agenter vist Uvilje imod, at man tegnede disse Forsikringer, og det finder jeg er særdeles rigtigt fra Statsanstaltens Side, idet det ikke er Meningen med Tegningen af Livsforsikringer, at man først og fremmest skal lægge an paa at bringe Pengene i Sikkerhed for Skattevæsenet. Det er slet ikke Forsikringsvæsenets Formaal.

Jeg finder derfor, det er absolut rigtigt, at det nu fastslaas, at der ikke i det første Forsikringsaar ydes Laan paa Forsikringer, naar Indskud betales een Gang for alle eller Præmiebetalingen afløses af Indskud een Gang for alle, og det glæder mig, at de private Forsikringsselskaber har erklæret sig indforstaaet med denne Regel. I øvrigt er der allerede nu sat en Bremse paa denne Udvikling gennem den Ligningslov, som den højtærede Finansminister har faaet gennemført, den Lov, som vi vedtog i December Maaned, hvorefter man skal medtage i sin Formue Laan paa Forsikringer, der i Tiden efter 30. November 1939 er optaget mod Haandpant i Policer, der er tegnet mod Indskud een Gang for alle, eller som har en kortere Præmiebetalingstid end 10 Aar. Men jeg synes, det er særdeles rigtigt, at man yderligere lægger Hindringer i Vejen for at tegne disse Forsikringer, som ikke tilsigter et egentligt Forsikringsformaal.

I øvrigt skal jeg, som sagt, tilsige mit Partis velvillige Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse og nu foreløbig til Lovforslagets Drøftelse i det Udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat.

Stein: Det Forslag, der foreligger, samler jo inden for sine Rammer en Række spredte Ændringsforslag af højest forskellig